

PRESSEMEDDELELSE NR. 164/25

Luxembourg den 18. december 2025

Domstolens dom i sag C-417/23 | Slagelse Almennyttige Boligselskab, Afdeling Schackenborgvænge

Forbud mod forskelsbehandling: Domstolen præciserer i forbindelse med den danske lovgivning om almene boliger, hvilke situationer der kan udgøre forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse

Den danske lov om almene boliger har til formål at nedbringe procentdelen af almene familieboliger i »omdannelsesområder«. Disse områder er bl.a. kendetegnet ved, at andelen af »indvandrere og efterkommere fra ikkevestlige lande« har oversteget 50% i løbet af de seneste fem år. I henhold til denne lov er en del af lejerne af almene familieboliger i to boligområder i kommunerne Slagelse og København blevet opsagt eller forventes opsagt. Den danske ret, hvorved der er anlagt søgsmål vedrørende disse opsigelser, ønsker oplyst, om den omhandlede lovgivning udgør direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse. Domstolen fremhæver, at etnisk oprindelse afhænger af en række faktorer. Et enkelt kriterium, såsom nationalitet eller fødeland, er ikke tilstrækkeligt til at fastslå, at der foreligger et tilhørsforhold til en etnisk gruppe. I forbindelse med undersøgelsen af, om der foreligger direkte forskelsbehandling, tilkommer det den nationale ret at efterprøve, om det kriterium, der er knyttet til andelen af indvandrere og deres efterkommere, reelt er baseret på den etniske oprindelse af flertallet af beboere i »omdannelsesområderne«, og om de som følge heraf undergives en ringere behandling, såsom en øget risiko for førtidig opsigelse af deres lejemål. Hvis den nationale ret konstaterer, at der foreligger indirekte forskelsbehandling, skal den undersøge, om denne alligevel er begrundet. Den skal bl.a. tage stilling til, om den omhandlede lov på en forholdsmæssig måde forfølger et mål af almen interesse og navnlig respekterer den grundlæggende ret til respekt for hjemmet.

I henhold til den danske lov om almene boliger skal der vedtages udviklingsplaner med henblik på senest den 1. januar 2030 at nedbringe procentdelen af almene familieboliger i de såkaldte »omdannelsesområder« (tidligere betegnet »hårde ghettoområder«). Der er tale om kvarterer, som er kendetegnet ved en problematisk socioøkonomisk situation med hensyn til arbejdsløshed, kriminalitet, uddannelse og/eller gennemsnitlig indkomst, og ved, at andelen af »indvandrere og efterkommere fra ikkevestlige lande«¹ i disse områder har oversteget 50% i løbet af de seneste fem år.

I forbindelse med gennemførelsen af udviklingsplaner for »omdannelsesområderne« i Ringparken i Slagelse og Mjølnerparken i København er en del af lejerne af de almene familieboliger i disse områder blevet opsagt eller forventes opsagt. Visse af de berørte lejere har anfægtet disse foranstaltninger ved den nationale ret, idet de navnlig har gjort gældende, at kriteriet vedrørende andelen af »indvandrere og efterkommere fra ikkevestlige lande« udgør direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse, hvilket er forbudt i henhold til EU-retten².

Den danske ret, for hvilken disse tvister verserer, har forelagt spørgsmål for Domstolen herom.

Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt den danske lov indfører **direkte forskelsbehandling**³, bemærker Domstolen, at det omhandlede kriterium synes at være afgørende for at identificere de »omdannelsesområder«, der er berørt af nedbringelsen af andelen af almene familieboliger. **Det tilkommer imidlertid den nationale ret at undersøge, om dette kriterium indfører forskelsbehandling på grund af den etniske oprindelse af flertallet**

af beboerne i disse områder og således har til følge, at beboerne i disse områder undergives en ringere behandling end beboere i tilsvarende boligområder, hvor andelen af indvandrere ikke overstiger 50%.

Domstolen anfører, at begrebet »etnisk oprindelse« i EU-retten er baseret på flere elementer, såsom nationalitet, religion, sprog, kulturel baggrund, traditioner og levested. Det fastlægges på grundlag af en række faktorer.

Hverken kriteriet om en persons nationalitet eller kriteriet om en persons eller dennes forældres fødeland er i sig selv tilstrækkeligt til at godtgøre, at en person tilhører en etnisk gruppe. Derimod udelukker den omstændighed alene, at der er fastsat et generelt kriterium i lovgivningen, der omfatter en flerhed af etniske oprindelser, ikke i sig selv, at dette kriterium kan anses for at være direkte eller uløseligt forbundet med de berørte personers etniske oprindelse. Desuden kan baggrundselementer, såsom forarbejderne til en sådan lovgivning, bidrage til vurderingen af, om det undersøgte kriterium udgør direkte forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse.

Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt der er tale om en ringere behandling, finder Domstolen, at der kan være tale om en sådan ringere behandling ved, **at beboerne i »omdannelsesområderne« udsættes for en øget risiko for førtidig opsigelse af deres lejemål og dermed for tab af deres bolig.** Denne risiko synes at være større end i andre boligområder med en sammenlignelig socioøkonomisk situation, men hvor andelen af indvandrere ikke har overskredet den tærskel, der er fastsat i den omhandlede lov. Domstolen fremhæver, at den stødende og stigmatiserende karakter af visse kvalificeringer, der anvendes i en lovgivning eller i forarbejderne hertil, også kan være relevant med henblik på at afgøre, om der foreligger en ringere behandling af personer med bestemt etnisk oprindelse.

Hvis den nationale ret når frem til den konklusion, at denne lov ikke indebærer direkte forskelsbehandling, skal den endvidere undersøge, om den medfører **indirekte forskelsbehandling**.⁴ Dette vil være tilfældet, hvis loven, selv om den er formuleret eller anvendes på en tilsyneladende neutral måde, i praksis er særlig ufordelagtig i forhold til personer, som tilhører visse etniske grupper. I denne sammenhæng fremhæver Domstolen, at **denne ufordelagtige stilling ikke nødvendigvis kun skal berøre en enkelt etnisk oprindelse.**

Hvis den nationale ret finder, at den omhandlede lov medfører en sådan særlig ufordelagtig situation, skal den desuden undersøge, om den omhandlede lov forfølger det af den danske regering påberåbte mål af almen interesse, nemlig at løse problemer vedrørende social samhørighed og integration inden for det danske almene boligsystem, under overholdelse af proportionalitetsprincippet. Dette indebærer bl.a., at det skal afgøres, om denne lov ved at fastsætte en forpligtelse til at vedtage udviklingsplaner forfølger målet om at fremme den sociale samhørighed på en sammenhængende og systematisk måde, selv om denne forpligtelse ikke finder anvendelse på boligområder, der kun adskiller sig fra »omdannelsesområder« derved, at deres beboere ikke overvejende er »indvandrere og efterkommere fra ikkevestlige lande«. I forbindelse med undersøgelsen af begrundelsen skal der tages hensyn til den grundlæggende ret til respekt for hjemmet.

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retstvst. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse. Denne afgørelse er på tilsvarende måde bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen og eventuelt et resumé af dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« ☎ (+32) 2 2964106.

¹ En »indvandrers« som omhandlet i den danske lov om almene boliger svarer til en person, der er født i udlandet, og hvor ingen af forældrene er både danske statsborgere og født i Danmark. En »efterkommer« defineres som en person, der er født i Danmark, men hvis forældre ikke både er født i Danmark og er danske statsborgere, eller hvis forældre, selv om de er født i Danmark og har opnået dansk statsborgerskab, også begge har bevaret deres udenlandske statsborgerskab. Begrebet »vestlige lande« omfatter EU-medlemsstaterne, Andorra, Island, Liechtenstein, Monaco, Norge, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, San Marino, Schweiz, Vatikanstaten, Canada, USA, Australien og New Zealand. Alle andre lande betragtes derfor som »ikkevestlige lande«.

² [Rådets direktiv 2000/43/EF](#) af 29.6.2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse.

³ Forud herfor anfører Domstolen, at det med forbehold af den efterprøvelse, der skal foretages af den danske ret, skal fastslås, at direktiv 2000/43 finder anvendelse på det danske system for almenboliger. Tilrådighedsstillelsen af boliger mod betaling i henhold til dette system vedrører nemlig adgang til og levering af tjenesteydelser på boligområdet som omhandlet i dette direktivs artikel 3, stk. 1, litra h).

⁴ I henhold til direktiv 2000/43 foreligger der indirekte forskelsbehandling, hvis en tilsyneladende neutral bestemmelse, betingelse eller praksis stiller personer af en bestemt race eller etnisk oprindelse ufordelagtigt, medmindre den pågældende bestemmelse, betingelse eller praksis er objektivt begrundet i et legitimt mål, og midlerne til at opfylde det er hensigtsmæssige og nødvendige.